

Sygnatura akt II C 139/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 lutego 2020 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi – Widzewa w Łodzi II Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodnicząca Sędzia SR A. S.

Protokolant st. sekr. sąd. M. O.

po rozpoznaniu w dniu 28 stycznia 2020 roku w Łodzi

na rozprawie

sprawy z powództwa T. B.

przeciwko (...) spółce akcyjnej w W.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1600 zł (jeden tysiąc sześćset złotych) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 29 sierpnia 2018 roku do dnia zapłaty;
2. oddala powództwo w pozostałej części;
3. obciąża pozwanego na rzecz Skarbu Państwa Sądu Rejonowego dla Łodzi – Widzewa w Łodzi kwotą 291,70 zł (dwieście dziewięćdziesiąt jeden złotych siedemdziesiąt groszy) tytułem tymczasowo wyłożonych przez Skarb Państwa wydatków;
4. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1797 zł (jeden tysiąc siedemset dziewięćdziesiąt siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt. II C 139/19

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 21 lutego 2019 roku, powód T. B., reprezentowany przez pełnomocnika w osobie adwokata, wniósł o zasądzenie od (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W.: kwoty 1.600 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 2 sierpnia 2018 roku do dnia zapłaty, oraz zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa adwokackiego oraz kosztów związanych z opinią prywatną w wysokości 600 zł.

W uzasadnieniu wskazał, iż w dniu 18 lipca 2018 roku samochód będący własnością powoda został uszkodzony. Szkoda została zgłoszona pozwanemu, z którym powoda łączyła umowa ubezpieczenia autocasco. Pozwany dokonał zakwalifikowania szkody jako całkowitej i wypłacił na rzecz poszkodowanego kwotę 3.289 zł jako różnicę pomiędzy wartością pojazdu w stanie przed szkodą (9.000) i w stanie uszkodzonym (5.711 zł). Powód zakwestionował ustalenia pozwanego co do wartości pojazdu zarówno przed jak i po szkodzie. Według opinii prywatnej, złecone przez T. B., wysokość należnego odszkodowania wynosi 7.600 zł. Według powoda, koszty wykonania opinii prywatnej, należą do kategorii niezbędnych kosztów procesu, bowiem ekspertyza ta wykazała niewłaściwość wyceny pozwanego.

(pozew k. 3-5, pełnomocnictwo k. 6)

W odpowiedzi na pozew z dnia 3 kwietnia 2019 roku (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W., reprezentowany przez pełnomocnika w osobie radcy prawnego, wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu stanowiska wskazał, że szkoda została rozliczona metodą dyferencyjną, gdyż koszt naprawy pojazdu przekraczał 70% jego wartości sprzed szkody. Przyznał, że między stronami jest spór co do wartości pojazdu przed i po szkodzie. Pozwany zakwestionował roszczenie w zakresie kosztów sporządzenia opinii przedsądowej, gdyż tego rodzaju koszt nie był objęty ochroną z ubezpieczenia autocasco.

(odpowiedź na pozew k. 41-42v, pełnomocnictwo k. 43, odpis KRS k. 108-114)

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 18 lipca 2018 roku uszkodzeniu uległ samochód osobowy marki M. (...), o nr rejestracyjnym (...) należący do T. B., który w tej dacie objęty był ubezpieczeniem autocasco na podstawie zawartej z pozwanym umowy.

(bezsporne)

Zgodnie z postanowieniami łączącej strony umowy ubezpieczenia, w przypadku, gdy koszt naprawy pojazdu przekraczał 70% jego wartości rynkowej sprzed szkody, odszkodowanie ustalane było w kwocie odpowiadającej różnicy między wartością pojazdu przed zdarzeniem szkodzącym oraz wartością pozostałości.

(bezsporne)

Powód zgłosił szkodę pozwanemu. W toku przeprowadzonego postępowania likwidacyjnego (...) S.A. z siedzibą w W. dokonał oszacowania zaistniałej szkody w wyniku zdarzenia z dnia 18 lipca 2018 roku, uznając że przewidywane koszty naprawy pojazdu marki M. (...) o numerze rejestracyjnym (...), przekraczają 70% jego wartości rynkowej, w związku z tym miała miejsce szkoda całkowita. W dniu 29 lipca 2018 roku pozwany w oparciu o sporządzony kosztorys ustalił wartość rynkową pojazdu w stanie nieuszkodzonym na kwotę 9.000 zł, zaś wartość rynkową pozostałości na kwotę 5.711 zł. Różnicę w tych wartościach w wysokości 3.289 zł pozwany wypłacił powodowi tytułem odszkodowania.

(decyzja k. 8, kosztorys k. 9-17, bezsporne)

Na zlecenie powoda, w dniu 30 listopada 2018 roku rzeczoznawca G. P. sporządził prywatną ekspertyzę nr (...), ustalając wartość pojazdu M. (...) o nr rejestracyjnym (...) przed szkodą z dnia 18 lipca 2018 roku na 10.000 zł, zaś wartość pojazdu uszkodzonego na 2.400 zł. Powód poniósł koszt sporządzenia tej ekspertyzy w wysokości 600 zł.

(ekspertyza k. 30-37, kserokopia faktury k. 7, potwierdzenie przelewu k. 38)

Wartość rynkowa samochodu powoda marki M. (...) o nr rejestracyjnym (...), na dzień 18 lipca 2018 roku – przed szkodą – wynosiła 10.600 zł brutto. Wartość tego pojazdu w stanie uszkodzonym wynosiła 4.500 zł brutto.

(opinia biegłego z zał. k. 87-102)

Stan faktyczny w niniejszej sprawie został ustalony na podstawie powołanych wyżej dowodów, wśród nich opinii powołanego w sprawie biegłego, dokumentów, których ważność nie była kwestionowana przez strony w toku procesu. Ustalenie stanu faktycznego na podstawie kserokopii dokumentów dokonano na podstawie przepisu art. 308 k.p.c.

Sąd uznał, że opinia biegłego stanowi pełnowartościowy dowód nie tylko dlatego, że została sporządzona przez osobę posiadającą odpowiednią wiedzę fachową, ale również dlatego, że jest jasna, logiczna, wewnętrznie niesprzeczna, a wnioski zostały przez biegłego dobrze uzasadnione, co czyni opinię w pełni przydatnym środkiem dowodowym do rozstrzygnięcia sprawy. Żadna ze stron nie kwestionowała opinii, nie wniosła o jej uzupełnienie.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo podlegało uwzględnieniu w przeważającej części.

Zgodnie z przepisami Kodeksu cywilnego, przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się, w zakresie działalności swojego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę (art. 805 § 1 k.c.). Zgodnie z art. 824 § 1 k.c. jeżeli nie umówiono się inaczej, suma ubezpieczenia ustalona w umowie stanowi górną granicę odpowiedzialności ubezpieczyciela.

W sprawie niniejszej nie było sporu co zasady odpowiedzialności pozwanego w oparciu o zawartą z powodem umowę ubezpieczenia autocasco, co do zakresu uszkodzeń pojazdu powoda, jak też wystąpienia szkody całkowitej. Stosownie do łączącej strony umowy, w tej sytuacji należne odszkodowanie powinno zostać wyliczone metodą dyferencyjną.

Sporna była jedynie wartość pojazdu powoda przed szkodą i wartość pozostałości.

W oparciu o niekwestionowaną przez strony opinię biegłego Sąd ustalił, że wartość rynkowa samochodu M. (...) o numerze rejestracyjnym (...) przed szkodą z dnia 18 lipca 2018 roku, wynosiła 10.600 zł, zaś po tej szkodzie – 4.500 zł. Różnica wartości kształtująca wysokość szkody w niniejszej sprawie wynosiła zatem 6.100 zł.

Wobec tych okoliczności uznać należało, iż wypłacona powodowi tytułem odszkodowania kwota 3.289 zł nie wyrównała zaistniałej szkody, w myśl zasady jej pełnej kompensacji. Zatem wysokość zobowiązania ubezpieczyciela z tytułu przedmiotowego wypadku wyraża się kwotą 6.100 zł, pomniejszoną o już wypłacone odszkodowanie w kwocie 3.289 zł. W konsekwencji Sąd, związany żądaniem pozwu, zasądził na rzecz powoda dochodzoną w niniejszym postępowaniu kwotę 1.600 zł.

Rozstrzygnięcie o odsetkach z tytułu opóźnienia w wypłacie należnego odszkodowania zapadło na podstawie art. 817 § 1 i 481 § 1 k.c. Wymagalność roszczenia w stosunku do zakładu ubezpieczeń powstaje w terminie 30 dni licząc od dnia otrzymania zawiadomienia o szkodzie, chyba, że w powyższym terminie wyjaśnienie okoliczności koniecznych do ustalenia jego odpowiedzialności lub wysokości odszkodowania okazało się niemożliwe. Zawiadomienie ubezpieczyciela o wypadku rodzi, zatem po jego stronie obowiązek spełnienia świadczenia w ustawowym terminie. Niespełnienie świadczenia w terminie rodzi po stronie dłużnika konsekwencje przewidziane w art. 481 § 1 k.c., zgodnie z którym, jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie była z góry oznaczona, należą się odsetki ustawowe za opóźnienie (§ 2 art. 481 k.c.).

Powód nie wykazał w jakiej dacie szkoda została zgłoszona pozwanemu. Jednakże, (...) S.A. sporządził kalkulację szkody 29 lipca 2018 roku, zatem Sąd przyjął, iż w tej dacie musiał już posiadać wiedzę o szkodzie. W związku z tym należne powodowi odsetki ustawowe za opóźnienie, zasądzono od dnia 29 sierpnia 2018 roku.

W pozostałym zakresie, żądanie zasądzenia odsetek podlegało oddaleniu jako niezasadne.

W punkcie trzecim wyroku, ze względu na wynik postępowania, na podstawie art. 98 k.p.c. w zw. z art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (t.j. Dz.U. z 2016 r. poz. 623), Sąd obciążył na rzecz Skarbu Państwa Sądu Rejonowego dla Łodzi-Widzewa w Łodzi pozwanego kwotą 291,70 zł tytułem tymczasowo wyłożonych przez Skarb Państwa wydatków.

Wobec uwzględnienia powództwa w przeważającej części, Sąd o kosztach postępowania należnych powodowi orzekł na podstawie art. 100 zdanie 2 k.p.c. Na kwotę zasądzoną od pozwanego na rzecz powoda złożyły się: opłata od pozwu w wysokości 80 zł, opłata skarbową od pełnomocnictwa w wysokości 17 zł, wynagrodzenie pełnomocnika powoda w kwocie 900 zł, a także zaliczka na poczet wynagrodzenia biegłego 800 złotych (łącznie 1.797 zł).

O wynagrodzeniu pełnomocnika powoda Sąd orzekał w oparciu o § 2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. z 2015 r. poz. 1800 ze zm.), a o wysokości opłaty od pełnomocnictwa na podstawie załącznika do ustawy z dnia 16 listopada 2006 roku „o opłacie skarbowej” (tekst jedn. Dz.U. z 2016 poz. 1827).

Za niezasadne Sąd uznał żądanie powoda, o zwrot kosztów (jako kosztów procesu) sporządzenia prywatnej ekspertyzy w kwocie 600 zł. W ocenie Sądu nie sposób podzielić zasadności stanowiska powoda, albowiem takiego wydatku w żaden sposób nie można rozpatrywać w kontekście kosztów procesu – z zastrzeżeniem wyjątku – gdy opinia zostanie przeprowadzona na zlecenie sądu w ramach zabezpieczenia dowodu w trybie art. 310 kpc. Można by jedynie rozważyć objęcie przedmiotowego wydatku pojęciem szkody (art. 361 kc). Powód w niniejszej sprawie, reprezentowany przez zawodowego pełnomocnika nie ukształtował jednak swojego żądania zwrotu kosztów sporządzenia prywatnej opinii rzeczoznawcy na takiej płaszczyźnie, a nadto nie wykazał, aby odpowiedzialność ubezpieczeniowa pozwanego wynikająca z treści łączącej strony umowy dobrowolnego ubezpieczenia autocasco, obejmowała także koszty prywatnej ekspertyzy.